

PRÁVNÍ POSUDEK NEZÁVISLÉ RAKOUSKÉ SPECIALISTKY NA MEZINÁRODNÍ PRÁVO KE KONFLIKTU NA UKRAJINĚ

- CZ24 News | 30. května 2022

RAKOUSKO: Na úvod upozorňuji, že níže uvedený právní posudek byl vypracován v Rakousku advokátkou, která se specializuje na mezinárodní právo. Byl tedy vypracován v zemi, která je v podstatě neutrální, i když de facto vláda se tak příliš nechová.

A také upozorňuji na to, že z velmi dlouhého a rozvleklého posudku, v němž jsou detailně citovány již schválené právně závazné mezinárodní dohody, je níže uvedeno vše podstatné s tím, že jde o výslovné citace z pera rakouské advokátky ([advokátka](#) působící ve Vídni je maďarského původu a její hlavní obor je lidskoprávní).

Posudek se již objevil v mnoha rakouských a německých médiích, samozřejmě mimo mainstream. Na rozdíl od propagandy – ať už z jakékoli strany – se zabývá čistě právními aspekty konfliktu. Rozhodně se nejedná o schvalování jakékoli války! Válku – a zejména zabíjení civilistů, je nutné velmi razantně odsoudit a to bez ohledu na to, o jakou válku se jedná!!

Advokátka podle všeho vycházela z všeobecně známých faktů, mnohdy záměrně přehlížených, ale i z většinou zemí světa schválených dohod. Na konflikt pohlíží zejména z lidskoprávního hlediska a to především práva národů na sebeurčení. Níže si můžete přečíst shrnutí jinak velmi detailního právního posudku.

UKRAJINSKÁ KRIZE:

PRÁVNÍ POSUDEK MEZINÁRODNÍHO PRÁVNÍKA Dr. Evy Marie Barki (Dr. Eva Maria Barki A- 1010 Vídeň, Landhausgasse 4 / Minoritenplatz 6)

Shrnutí právního posudku:

1. Ruský prezident Vladimir Putin má být obviněn ze zločinů proti mezinárodnímu právu u trestního soudu v Haagu. Požadují to mimo jiné i USA, samy však Mezinárodní trestní soud neuznávají.
2. Nejenže tato obvinění postrádají jakýkoli právní základ, jsou součástí takzvané americké „Národní bezpečnostní strategie 2002“ (1991), která má eliminovat Rusko ve smyslu unilateralismu. Ukrajina zde hraje klíčovou roli.
3. Ukrajínští vládcí jsou obviněni z porušení mezinárodního práva, včetně: porušování práv národnostních menšin, porušování Minské dohody a porušování práva lidu na sebeurčení.
4. Ukrajina není homogenní, historicky vyspělý národní stát, ale multietnický stát. Více než polovina státu nemluví ukrajinsky jako hovorovým jazykem.
5. Pro Ukrajinu jako multietnický stát by měla být vyžadována federální vláda, kde jsou respektována práva národnostních menšin. Již v roce 1991 varoval americký prezident George W. Bush před „sebevražedným bojem národností“.
6. Příčinou ukrajinské války byl krvavý převrat na Majdanu v roce 2014, který dosadil vládu

podporovanou Západem. Reakcí, v obavě z podobné agrese, byla (jak na Donbasu, tak na Krymu) referenda (s až 90% podporou Ruska). Vojenskou odpovědí Ukrajiny na to byly nejtěžší dělostřelecké, raketové a bombové útoky, stejně jako zničení civilních zařízení a infrastruktury.

7. Dohoda Minsk I (září 2014) byla porušena ukrajinskou vládou: její součástí je příměří a faktické uznání ruských území v Donbasu.
8. Rovněž nebyla dodržena dohoda Minsk II (12. února 2015), včetně místních voleb v decentralizovaných ruských regionech (Doněck a Lugansk).
9. Minská dohoda je právně závazná smlouva, která je právně závazná podle mezinárodního práva prostřednictvím rezoluce OSN č. 2202 Rady bezpečnosti OSN. Porušení smlouvy ze strany Ukrajiny za použití vojenské síly je válečný zločin.
10. Porušování smluv se týká práva národů na sebeurčení. Jde o univerzální přirozené právo a jako první jej založil prezident Woodrow Wilson. Ve skutečnosti to však bylo národům střední Evropy odepřeno hned po první a druhé světové válce.

Pakt OSN o lidských právech (16. prosince 1966) uvádí: „Všechny národy mají právo na sebeurčení. Na základě tohoto práva svobodně rozhodují o svém politickém postavení a svobodně utvářejí svůj hospodářský, sociální a kulturní rozvoj.“ V tomto ohledu je však právo na sebeurčení kolektivním právem lidu a právem povinným (ius cogens).

Chruščovovo darování Krymského poloostrova Ukrajině v roce 1954 porušilo toto právo na sebeurčení. Tím se však Putin dovolává práva na obnovení spravedlnosti.

V mezinárodním právu existují (kromě porušování základních lidských práv) pouze tři závazné normy: právo národů na sebeurčení, zákaz násilí a zákaz genocidy. Porušení územní celistvosti či státní suverenity mezi ně nepatří! Prohlášení Valného shromáždění OSN č. 2625 (24. října 1970 „Prohlášení o přátelských vztazích“) výslovně uznává právo na sebeurčení a to buď zřízením vlastního suverénního státu nebo volným spojením s jiným státem nebo začleněním do jiného státu. Bez sebeurčení není politická svoboda, bez svobody není demokracie a neexistuje spravedlivý mezinárodní řád. A bez spravedlivého mezinárodního řádu nebude mír.

11. Státní suverenita jako argument proti odtržení

Je zarážející, že jsou to právě ti zastánci státní suverenity, kdo rozpouští národní stát. Státní suverenita zahrnuje právo utvářet ústavní a právní řád nezávisle na vlivu vnějších mocí. Ochrana územní celistvosti se týká výhradně vztahů mezi státy, nikoli národů.

Podle rezoluce Valného shromáždění OSN (7. 12. 1987) mají národy právo bojovat za sebeurčení, přičemž je ospravedlněno i násilí.

Neuznání odtržení Krymu je často zdůvodňováno Helsinskými závěrečnými akty z roku 1975 a v nich obsaženým principem nedotknutelnosti hranic (III.) a územní celistvosti států (IV.). Vyplývá to z principu suverenity v bodě I. a týká se účastnických států, které si navzájem musí respektovat svá práva založená na suverenitě, a nevztahuje se tedy na národy. Zcela přehlíženo a ignorováno je však to, že bod VIII Helsinského závěrečného aktu zahrnuje také kolektivní právo národů na sebeurčení a navíc na rovná práva pro národy. Článek 1 paktů o lidských právech je rozšířený a posílený, přičemž se zdůrazňuje, že národy mohou toto právo uplatňovat, kdy a jak chtějí.

16. Budapešťské memorandum (1994) – dalším porušením zákona je vládou oznámený záměr, že se nepodřídí vzdání se jaderných zbraní, které je obsaženo v Budapešťském memorandu z roku 1994 a případně zahájí výrobu jaderných zbraní .
17. Nejdůležitější válečný cíl prezidenta Putina je chránit ruské obyvatelstvo na Donbasu.

18. Demilitarizace a denacifikace Ukrajiny i mimo Donbas: Podle nové doktríny mezinárodního práva je přípustná i preventivní útočná válka, pokud se zdá, že jsou ohroženy základní zájmy a bezpečnost.
 19. Rusko je nepochybně v této situaci: jeho vnitřní bezpečnost a integrita jsou ohroženy. Rusko je zcela obklíčeno NATO. Rusko také tvrdí, že na jejich hranicích existují americko-ukrajinské biolaboratoře. A jsou to právě ty pravicově extremistické síly na Ukrajině, které za druhé světové války způsobily masakry Rusů a Židů s 50 000 mrtvými a jsou také tahouny ve válce proti Donbasu.
 20. Souhrnně lze říci, že tím, kdo porušuje mezinárodní právo, jsou spíše vládci v Kyjevě, podporovaní Západem (finančními prostředky a zbraněmi) a podporovaní západními médii .
 21. Válka na Ukrajině dokazuje, že mezinárodní právo již neplatí. Západ to už ani nepopírá a dovolává se „řádu založeného na pravidlech“, který Západ zavádí všemi nezbytnými prostředky.
-

Tolik tedy z vyjádření mezinárodně uznávané právničky, jejíž analýza vychází z mezinárodního práva. Můžete s ní souhlasit nebo nemusíte, opět zdůrazňuji, že jde o právní dokument a ne o názor, ať si již o tom, co právnička v posudku uvádí, myslíte cokoli. Advokátka především zdůrazňuje, že podle stávajících platných dokumentů v rámci mezinárodního práva je nejdůležitějším ze všeho právo národů na sebeurčení.

A právě z toho vychází i její závěry, uvedené v jednotlivých bodech...

AUTOR: Slovanka

[ZDROJ](#)